

บทที่ 2

วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยเรื่องการใช้สารสนเทศของเลขานุการนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องซึ่งประกอบด้วยเลขานุการกับการใช้สารสนเทศ แนวคิดเกี่ยวกับการใช้สารสนเทศ และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. เลขานุการกับการใช้สารสนเทศ

ประวัติความเป็นมาของวิชาชีพเลขานุการนั้น ไม่มีใครทราบความเป็นมาอย่างชัดเจนว่า เริ่มนีมาตั้งแต่เมื่อใด สมาคมนานาชาติของวิชาชีพงานบริหาร (International Association of Administrative Professionals IAAP, 1998) ได้กล่าวถึงประวัติของวิชาชีพเลขานุการ โดยพ่อของประมวลได้ไว้ว่า “อาชีพเลขานุการนั้นเริ่มเกิดขึ้นในช่วงที่กรุงโรมก่อตั้งราชอาณาจักรของตนซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นชายที่มีการศึกษาดีสามารถให้คำปรึกษาแก่ผู้บริหาร ได้และตำแหน่งในตอนนั้นจะเรียกว่าเสมียน จนกระทั่ง ค.ศ. 1880 จึงเริ่มมีผู้หญิงเข้ามายังอาชีพเลขานุการมากขึ้น บทบาทของเลขานุการเกิดขึ้นเมื่อผู้บริหารในยุคนั้นเริ่มมีความต้องการผู้ที่ไว้ใจได้มาย่วยงานที่มีลักษณะลับเฉพาะ รวมทั้งงานสำคัญอื่น ๆ ”

1.1 ความหมายของเลขานุการ

คำว่าเลขานุการมีความหมายที่แตกต่างกันไปแล้วแต่บุนมอง ในบุนมองที่เน้นการรักษาความลับ บรรณก์ นพคุณ (2543: 2) ได้อธิบายว่าผู้ที่ทำงานตำแหน่งเลขานุการคือผู้รักษาความลับ และเป็นผู้ที่ได้รับความไว้วางใจให้เก็บความลับของผู้บังคับบัญชาและขององค์กร

ในบุนมองที่เน้นความเป็นผู้มีทักษะและความชำนาญในงานสำนักงาน สมาคมเลขานุการศตวรรษแห่งประเทศไทย (สมาคมเลขานุการศตวรรษแห่งประเทศไทย 2546: 10) ได้กล่าวว่าเลขานุการเป็นผู้ช่วยผู้บริหารที่ต้องมีความชำนาญในงานบริหารสำนักงานเป็นอย่างดีและสามารถรับผิดชอบในหน้าที่โดยไม่ต้องมีการควบคุมอย่างใกล้ชิด เลขานุการต้องมีความคิดสร้างสรรค์ใช้คุณลักษณะพิจารณาและสามารถตัดสินใจภายใต้ขอบเขตแห่งอำนาจ

หน้าที่ที่พึงมีหรือได้รับมอบหมาย อีกทั้งยังเป็นศูนย์กลางของการติดต่อประสานงานและการร่วมมือกัน

พนักงานกรมฉบับราชบัญชีติดสถาน (ราชบัณฑิตสถาน 2542) ได้ให้ความหมายของเดาานุการว่าเป็นผู้ช่วยผู้บริหารที่มีความสามารถในทักษะทุกเรื่องของสำนักงาน สามารถทำงานในความรับผิดชอบโดยไม่ต้องมีการควบคุมหรือสั่งการ และสามารถใช้ความคิดสร้างสรรค์ในการตัดสินใจในขอบเขตแห่งอำนาจที่ได้รับมอบหมายได้ทันที

ความหมายของคำว่าเดาานุการคือผู้ช่วยผู้บริหารที่บริหารงานสำนักงานให้กับผู้บังคับบัญชา ความแตกต่างที่ผู้วิจัยพบจากการเน้นของนักวิชาการกับคำว่าเดาานุการดังกล่าวข้างต้นคือ ความสำคัญทางด้านการเก็บรักษาความลับของผู้บังคับบัญชาและขององค์กร และความสำคัญทางด้านทักษะและความชำนาญของงานบริหารสำนักงาน

1.2 ความสำคัญของเดาานุการ

ในทุกวิธีการเดาานุการเป็นผู้ประสานการปฏิบัติงานให้กับผู้บริหารไม่ว่าจะเป็นภาครัฐและเอกชน หรือจะเป็นงานภายใต้ภารกิจภายในและภายนอกองค์กรให้ประสบความสำเร็จด้วยกันทั้งสิ้น เดาานุการจึงเป็นบุคคลที่มีความสามารถและความจำเป็นต่อทุกวิธีการและทุกสาขาวิชาชีพ

โซเรนเซ่น (Sorensen, 1974) ได้เขียนถึงความสำคัญของเดาานุการว่า “เป็นกุญแจในการช่วยบริหารจัดการการใช้เวลาของผู้บริหารอย่างมีประสิทธิภาพ เปรียบเสมือนสินทรัพย์ที่มีคุณค่ามากที่สุดขององค์กร” บอสติกโก (Bosticco, 1973: 3) ได้ถ่ายทอดข้อความที่ได้รับรู้ไว้ว่า “เดาานุการเป็นผู้ที่ช่วยเสริมในส่วนที่ผู้บริหารขาด ไม่ว่าจะเป็นเรื่องเล็กหรือเรื่องใหญ่” ซึ่งก็ไม่ต่างกับมุมมองของเดลฟลี (Lovely, 1978: 143) ว่า “ผู้ที่อยู่เบื้องหลังความสำเร็จของผู้บริหารนั้น ก็คือเดาานุการนั่นเอง” พอตรุปจากมุมมองของนักวิชาการดังกล่าวได้ว่าเดาานุการนั้นเป็นผู้มีส่วนสำคัญเป็นอย่างมากต่อการบริหารงานของผู้บริหารให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

1.3 ลักษณะงานของเดาานุการ

ลักษณะงานของเดาานุการมีความแตกต่างกันไปตามความยากง่าย ความเหมาะสม ตลอดจนความท้าทายของงาน ลักษณะงานที่แตกต่างกันไปต้องอาศัยความรู้ความสามารถและประสบการณ์ที่แตกต่างกันไปด้วย

เพลส และ ชิกส์ (Place and Hicks 1964: 15-16) ได้แบ่งกลุ่มของเดาานุการไว้ 6 กลุ่ม ได้แก่ เดาานุการสำนักงาน เดาานุการส่วนตัว เดาานุการภาครัฐบาล เดาานุการทั่วไป ผู้ช่วยบริหาร และเดาานุการคณะกรรมการบริษัท

สุภานี เออาท์พิพย์ (2540: 33) ได้แบ่งกลุ่มของเดาานุการไว้ 3 ระดับ ได้แก่ เดาานุการขั้นต้น เป็นระดับที่ยังไม่มีประสบการณ์ในงานเดาานุการ ละนั้นงานในหน้าที่ที่ทำ จึง

เป็นลักษณะงานประจำวัน และมีหน้าที่เป็นผู้ช่วยเลขานุการ ระดับต่อไปคือเลขานุการขั้นสูง เป็นระดับที่มีประสบการณ์ในงานเลขานุการงานเป็นที่ยอมรับ เชื่อถือ และได้รับความไว้วางใจจากผู้บริหาร โดยให้มีอำนาจหน้าที่ความรับผิดชอบสูงกว่า และท้ายสุดคือเลขานุการบริหาร หรือเลขานุการอาชญากรรม เป็นเลขานุการที่ช่วยงานผู้บริหารทางด้านการบริหาร เช่น ช่วยงานทางด้านการวางแผน วางแผนนโยบาย วางแผนทางปฎิบัติงาน เป็นต้น

**ความแตกต่างของลักษณะงานของเลขานุการดังกล่าวข้างต้นคือการแบ่งระดับ
เลขานุการตามประเภทองค์การ และการแบ่งระดับเลขานุการตามระดับความชำนาญ**

1.4 บทบาทและหน้าที่ของเลขานุการ

งานของเลขานุการจะแตกต่างกันมากน้อยขึ้นอยู่กับปัจจัยหลาย ๆ อย่าง เช่น ตำแหน่งของผู้บังคับบัญชาที่เลขานุการทำงานด้วย ความต้องการของผู้บังคับบัญชาต่อขอบเขตของงานที่ต้องการให้เลขานุการทำ และความรู้ความสามารถของตัวเลขานุการเอง นั่นหมายถึงว่า หากเลขานุการมีความรู้ความสามารถในการเป็นอย่างดี อีกทั้งมีการพัฒนาบุคลิกภาพที่ดีในงานของเลขานุการและในลักษณะของความเป็นผู้นำ เลขานุการก็จะมีโอกาสรองรับงานที่ผู้บริหารจะมอบหมายให้มากขึ้น ส่งผลให้มีโอกาสให้การก้าวหน้าสู่ตำแหน่งที่สูงขึ้น

1.4.1 บทบาทและหน้าที่ของเลขานุการในปัจจุบัน

โดยทั่วไปแล้วบทบาทและหน้าที่ของเลขานุการนั้น กรณี วินิจลัยกุล (2546: 17-18) ได้แบ่งเป็นหัวข้อใหญ่ ๆ ได้แก่ งานหลักหรืองานพื้นฐานของเลขานุการทั่ว ๆ ไปที่ประกอบด้วยงานเขียน/ร่าง/ติดต่อบริษัทฯ และพิมพ์เอกสารต่าง ๆ การบริหารงานประชุม งานเตรียมการเดินทางของผู้บริหาร งานต่อไปคือ งานอำนวยความสะดวกเพื่อให้ผู้บริหารทำงานได้โดยไม่ติดขัดหรือเสียเวลา เป็นการบริหารเวลาให้ ผู้บริหาร เช่น งานต้อนรับ จัดตารางนัด งานดูแลความเรียบร้อยของสถานที่ทำงาน และงานติดตามงานที่อยู่ในระหว่างดำเนินการและคอยติดตามผู้บริหาร งานที่สามคืองานสร้างภาพพจน์ที่ดีให้ องค์กร ผู้บริหาร รวมทั้งตัวเลขานุการเอง และท้ายสุดคืองานอื่น ๆ ที่ได้รับมอบหมาย

บทบาทหน้าที่ดังกล่าวข้างต้นเป็นเพียงบทบาททั่วไปของเลขานุการที่ปฏิบัติกันมากกว่า 20 ปี เยอริส (Yeris, 1979:10) ได้กล่าวถึงบทบาทของเลขานุการว่า ได้ปรับเปลี่ยนไปมากในระยะต่อมาโดยยกเห็นออกจากงานพิมพ์ดี งานช่วยเหลือ และงานรับโทรศัพท์แล้ว เลขานุการเริ่มมีหน้าที่ช่วยส่งเสริมสนับสนุนงานในรับผิดชอบของผู้บริหารที่ขับเคลื่อนและหลากหลายมากขึ้น

1.4.2 การพัฒนาความรู้และทักษะของเด็กนุภาพ

ปัจจุบันที่เป็นยุคของข้อมูลข่าวสารและยุคแห่งเทคโนโลยีสารสนเทศ องค์การต่าง ๆ ได้นำเอาระบบคอมพิวเตอร์เข้ามาใช้ในระบบงานด้านเอกสาร ด้านการเก็บข้อมูล ค้นหาข้อมูล และส่งข้อมูล เพื่อให้เกิดความรวดเร็ว แม่นยำในระบบสารสนเทศองค์การมากขึ้น ส่งผลให้เด็กนุภาพต้องมีทักษะเพิ่มขึ้น ตามบันทึกของนาวาส (Narvaez, 1997) ที่ว่า “บทบาทของงานเด็กนุภาพ ได้ปรับเปลี่ยนจากเดิมมาก ทักษะที่สำคัญที่เด็กนุภาพต้องมีคือทางด้านคอมพิวเตอร์”

ทักษะทางด้านการใช้สารสนเทศบนระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและเครือข่ายอินเทอร์เน็ตเป็นอีกหนึ่งทักษะสำคัญที่เด็กนุภาพต้องพัฒนาตนเอง ตามงานวิจัยของมาล์มควิสต์ (Malmquist, 1996: 54, 134-135) ที่ศึกษาทักษะและประสบการณ์การทำงานของเด็กนุภาพในประเทศไทย ผลงานวิจัยของนฤษา จินดาวัฒนะ (2545: 59 - 60) ที่ศึกษาแนวทางทางด้านการพัฒนาอาชีพเด็กนุภาพ รวมทั้งงานวิจัยของรัตนนา อัศวนุวัตร (2540: 39) ที่ศึกษาสมรรถนะของเด็กนุภาพกับการขัดการสำนักงานอัตโนมัติ

เด็กนุภาพใช้ความรู้และทักษะทางด้านคอมพิวเตอร์และด้านการใช้สารสนเทศบนระบบเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการติดต่อสื่อสารระหว่างบุคคลเป็นส่วนใหญ่นั่น คือการใช้จดหมายอิเล็กทรอนิกส์แทนที่จดหมายในรูปแบบกระดาษที่ใช้ในอดีต ผลงานวิจัยในประเทศไทยของปราโมช พุทธทอง (2543: 107) ที่ศึกษาการใช้ฐานข้อมูลภายในระบบไลต์ส โน๊ตของพนักงานบริษัท ธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) งานวิจัยในต่างประเทศ ของแคนบีช เคราช์ พีซเซล และ ไครซ์แลร์ (Dabbish, Kraut, Fussell and Kiesler, 2005: 695) ที่ศึกษาบุคลากรในมหาวิทยาลัยเคนก เมล่อน ประเทศไทยรัฐอเมริกา รวมทั้งงานวิจัยของเฟซิยา (Feiziyah, 2001) ที่ศึกษาการใช้อินเทอร์เน็ตและอีเมล์ของพนักงานมหาวิทยาลัยวิสต้า ประเทศไทย ได้ และงานวิจัยของคิมเบิล กริมชอร์ และชิดเรธ (Kimble, Grimshaw and Hildreth, 1998: 4) ที่ศึกษาพนักงานของบริษัทสัมภัติ สาขาในประเทศไทยอังกฤษและในญี่ปุ่น

นอกจากนี้เด็กนุภาพใช้ความรู้และทักษะทางด้านคอมพิวเตอร์และด้านการใช้สารสนเทศบนระบบเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการค้นหรือการเข้าถึงสารสนเทศโดยใช้เป็นเครื่องมือช่วยค้นทึ้งที่เป็นการค้นข้อมูลจากเว็บไซต์ต่าง ๆ ผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ตและข้อมูลข่าวสารจากฐานข้อมูลส่วนกลางขององค์การผ่านเครือข่ายภายในองค์การ ตัวผลงานวิจัยของ Hirsh และดินเคแลคเคียร์ (Hirsh and Dinkelacker, 2004) ที่ศึกษาการแสวงหาสารสนเทศของพนักงานบริษัทวีเลคต์ – แพคการ์ร่วมกับบริษัทคอมแพคคอมพิวเตอร์ และผลงานวิจัยของเฟซิยา (Feiziyah, 2001) ที่ศึกษาการใช้อินเทอร์เน็ตของพนักงานมหาวิทยาลัยวิสต้า ประเทศไทยได้

รวมทั้งผลงานวิจัยของศักดิ์ จันทร์ประเสริฐ (2541: ก - ข) ที่ศึกษาการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการเข้าถึงสารสนเทศของอาจารย์มหาวิทยาลัยขอนแก่น

อย่างไรก็ตาม การใช้สารสนเทศไม่ว่าจะเป็นสารสนเทศอิเล็กทรอนิกส์ หรือสารสนเทศในรูปแบบเดิม หรือเอกสารนั้น ผู้บังคับบัญชาเป็นผู้ที่กำหนดงานและแนวทางการทำให้แก่เลขานุการ ซึ่งหมายความว่าเลขานุการต้องปรับเปลี่ยนการใช้สารสนเทศตามรูปแบบของสารสนเทศที่ผู้บังคับบัญชานิยมใช้เพื่อสามารถปฏิบัติงานร่วมกับผู้บังคับบัญชาตามแนวทางที่ผู้บังคับบัญชาต้องการ ดังปรากฏในการศึกษาเลขานุการในภาคธุรกิจในประเทศไทยของ Jacobson, 1999)

รูปแบบการใช้สารสนเทศและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศของผู้บังคับบัญชานั้นจะส่งผลต่อระดับของการให้การสนับสนุนของผู้บังคับบัญชาต่อเลขานุการให้มีโอกาสได้เรียนรู้และได้ใช้อุปกรณ์เทคโนโลยีต่าง ๆ มากน้อยแตกต่างกันไป ตามผลงานวิจัยของอาภาณอร์ ไฟโตรและลินท์ (Aghaunor, Fotoh and Lindh, 2006: 22) ที่ศึกษาผู้บริหารระดับสูงของธนาคารในประเทศไทยเริ่มซึ่งเป็นธุรกิจขนาดใหญ่ และผลงานวิจัยของวินสตันและโดโลเกิต์ (Winston and Dologite, 2003) ที่ศึกษาเจ้าของธุรกิจขนาดเล็กในประเทศไทยรู้ว่าเมื่อมีบทบาทที่ความเป็นผู้ถือหุ้นและผู้บริหาร

ฤกานัน พาหองพิพัฒ (2540: 38) ได้อธิบายว่าเลขานุการต้องศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมในทุก ๆ ด้านเพื่อให้เกิดความพร้อมในการรับกับความเปลี่ยนแปลงและความก้าวหน้าของเทคโนโลยีสารสนเทศที่เป็นไปอย่างรวดเร็วและตลอดเวลา โดยอาจเป็นการเรียนรู้จากโรงเรียน วิทยาลัย การเข้าเป็นสมาชิกชุมชน หรือเป็นการเรียนรู้ด้วยตนเองหรืออาจจากการหาโอกาสสนทนากับผู้รู้ หรือหาโอกาสเข้ารับการอบรมจากสมาคมเลขานุการศตวรรษแห่งประเทศไทยที่ตรงกับหัวข้อที่เราสนใจ หรือแม้แต่การสมัครเป็นสมาชิกของสมาคมเลขานุการศตวรรษแห่งประเทศไทย เพื่อให้ได้ทราบถึงความรู้ในการปฏิบัติงานแนวใหม่ที่ทันสมัย

ราสลี (Rasli, 2005: 110) ได้พิสูจน์ว่าส่วนใหญ่แล้วผู้ใช้สารสนเทศที่เป็นบุคลากรขององค์กรมีการเรียนรู้และพัฒนาทักษะทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศในลักษณะที่ไม่เป็นทางการซึ่งเป็นการเรียนรู้ด้วยตนเอง มีเพียงส่วนน้อยที่เรียนรู้ในลักษณะที่เป็นทางการแต่ก็เป็นการอบรมการใช้เบื้องต้นเท่านั้น จากงานวิจัยของเขาก็ศึกษาการพัฒนาทักษะทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศของบุคลากรที่ทำงานตำแหน่งธุรการของมหาวิทยาลัยมาเลเซีย

ปัจจัยสำคัญที่มีบทบาทโดยตรงต่อการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศของหรือต่อการพัฒนาทักษะการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศของเลขานุการคือทัศนคติทั้งในแง่บวกและในแง่ลบต่อเทคโนโลยีสารสนเทศของตัวเลขานุการเอง ตามงานวิจัยของชีโอดเซน ลินด์ลี และดันน์

(Chieochan, Lindley and Dunn, 2002: 1) ที่ศึกษาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศของผู้จัดการของสหกรณ์การเกษตรไทย และงานวิจัยของชิล ลีค ศตอรอบและแอลด์-ชีซบ (Hill, Loch, Straub and El-Sheshai, 1998: 16) ที่ศึกษานักธุรกิจชาวอาหารรับ-อเมริกันและชาวอาหารรับที่อาศัยอยู่ในประเทศไทย ยอมรับความทั่งศึกษานักธุรกิจชาวอาหารรับที่อาศัยอยู่ในกลุ่มประเทศอาหารรับ

นอกเหนือจากทักษะทางด้านการใช้สารสนเทศบนระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและเครื่องข่ายอินเทอร์เน็ตแล้ว ทักษะที่สำคัญที่เหล่านักการพัฒนา มีคือทักษะทางด้านภาษาอังกฤษ เพราะภาษาอังกฤษเป็นพื้นฐานของอีกหลาย ๆ งานของเหล่านักการ เช่น การเขียน จดหมาย ได้ต้อง เป็นต้น ผลงานวิจัยของศรีสุภา สันติไยธิน (2539: 75) ที่สำรวจความคิดเห็นของผู้บังคับบัญชาของสถานประกอบการเพื่อการส่งออกในกรุงเทพ และเขตปริมณฑล และตามงานวิจัยของงานวิจัยของมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ (2545: 59 - 60) ที่สำรวจความคิดเห็นทั่งของผู้บังคับบัญชาและเหล่านักการที่ทำงานในธนาคารพาณิชย์ขนาดใหญ่ 9 แห่ง ในประเทศไทย

บทบาทและหน้าที่ของเหล่านักการจะครอบคลุมงานสำนักงานทั้งหมด และต้องมีให้ขยายขอบเขตจากเดิมสู่การช่วยส่งเสริมสนับสนุนงานในความรับผิดชอบของผู้บริหารซึ่งซับซ้อนและหลากหลายมากขึ้น อีกทั้งจากการวิพากษางานของเทคโนโลยีสารสนเทศที่ก้าวหน้าอย่างมากในปัจจุบัน เหล่านักการต้องมีความรู้และพัฒนาทักษะทางด้านคอมพิวเตอร์และด้านการใช้สารสนเทศบนระบบเทคโนโลยีสารสนเทศอย่างต่อเนื่อง แต่การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศของเหล่านักการนั้น ยังคงเป็นภารกิจที่ต้องการความร่วมมืออย่างมาก แต่การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศของผู้บังคับบัญชา รวมทั้งขึ้นอยู่กับทักษะของตัวเหล่านักการเอง ต่อเทคโนโลยีสารสนเทศ

1.5 สมาคมเลขานุการสตรีแห่งประเทศไทย

สมาคมเลขานุการสตรีแห่งประเทศไทยเปรียบเสมือนสัญลักษณ์ของวิชาชีพเลขานุการในประเทศไทยนั้น ก็คือเป็นศูนย์กลางสำหรับผู้ที่อยู่ในวิชาชีพเลขานุการ มีโอกาสได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นและประสบการณ์ซึ่งกันและกัน สมาคมฯ (สมาคมเลขานุการสตรีแห่งประเทศไทย 2546: 10) สมาคมฯ ได้เริ่มก่อตั้งโดยคุณหญิงวิจันทรานุนาด ร่วมกับ นางบำเพญ พล落ちร นางสั่งศรี นิยมภา นางสุมพร สารสิน นางสุกันยา นิมมานเหมินท์ และสมชายกาญ่า ไสศัก อื่น ๆ

สมาคมเลขานุการสตรีแห่งประเทศไทยเป็นเครือสมาคมวิชาชีพส่วนตัวในพระบรมราชูปถัมภ์ ตั้งแต่ พ.ศ. 2518 และเป็นเครือสมาคมนานาชาติของวิชาชีพงานบริหาร (International Association of Administrative Professionals - IAAP) ตั้งแต่ พ.ศ. 2511 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อช่วยส่งเสริมคุณค่าของอาชีพเลขานุการให้แข็งแกร่ง เพื่อยกระดับมาตรฐานวิชาชีพ

เลขาธุการเที่ยงเท่าหากล และส่งเสริมให้ผู้ประกอบอาชีพเลขานุการมีส่วนร่วมทำงานเป็นทีมกับฝ่ายบริหารเป็นให้เป็นที่ยอมรับในวงการธุรกิจและอุตสาหกรรม องค์กรของรัฐ และสื่อต่างๆ

2. แนวคิดเกี่ยวกับการใช้สารสนเทศ

2.1 ความสำคัญและความหมายของสารสนเทศ

ปัจจุบันสารสนเทศเป็นสิ่งที่สำคัญและเป็นสิ่งที่จำเป็นมากประการดี สืบสานรี
(2532: 36-37) ได้อธิบายถึงประโยชน์น้านับประการของสารสนเทศ นับตั้งแต่ช่วยตอบสนองความ
อยากรู้อยากเห็น คลายความสงสัย ช่วยแก้ปัญหา ช่วยการวางแผนและการตัดสินใจ ได้อย่างถูกต้อง
สารสนเทศช่วยพัฒนาบุคคลในการปฏิบัติงาน ในการดำเนินชีวิต ซึ่งจะมีผลต่อการพัฒนาโดย
ส่วนรวม

สารสนเทศไม่ได้มีความสำคัญต่อนักคณเท่านั้น แต่ยังมีความสำคัญต่อสังคมด้วย
แม้ในมาส ช่วงติ (2533: 11-12) ได้กล่าวไว้ว่าสารสนเทศก่อให้เกิดการศึกษาซึ่งจำเป็นต่อการพัฒนา
สังคม สารสนเทศช่วยรักษาไว้และถ่ายทอดความรู้ทางวัฒนธรรมและสติปัญญา และสารสนเทศช่วย
เสริมสร้างความรู้ความสามารถทางด้านเทคโนโลยี เศรษฐกิจ ธุรกิจ การพาณิชย์ และความรู้อื่น ๆ
เป็นพื้นฐานต่อการพัฒนาสังคม โดยจะได้ประโยชน์จากการแลกเปลี่ยนความรู้และวิธีการทำให้เกิดผลสำเร็จ
มาแล้วจากที่อื่น ๆ ทำให้สามารถตัดสินใจได้ดีขึ้น

แม่นมาส ชวสิต (2533: 16) ได้อธิบายเพิ่มเติมด้วยถึงความสำคัญของสารสนเทศในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศไทยว่ามีความสำคัญไม่น้อยไปกว่าทรัพยากรธรรมชาติและทรัพยากรมนุษย์ สารสนเทศเป็นสิ่งที่จำเป็นสำหรับทุก ๆ สาขาวิชา การได้เข้าถึงสารสนเทศอย่างสม่ำเสมอตามความสามารถในการเรียนรู้จะทำให้เกิดสติปัญญา ความรู้ ความเฉลียวฉลาด และคุณธรรมของบุคคล ซึ่งจะต้องพัฒนาขึ้นไปตามระดับอายุและระดับการศึกษา การศึกษาเป็นส่วนหนึ่งของชีวิต ไม่มีวันจบสิ้น ความรู้ใหม่ ๆ เกิดขึ้นเสมอ จึงมีความจำเป็นต้องเพิ่มพูนความรู้ให้ทันสมัย สารสนเทศจึงเป็นสิ่งจำเป็นหลักคือไป

สารสนเทศมีความหมายที่หลากหลาย นักวิจัยหลากหลายสาขาได้ศึกษาความหมายของสารสนเทศและได้มีให้ความหมายกว่า 400 นิยาม ยูเซว (Yuexiao, 1988: 479-480 cited in Kirk, 2002: 11) ตัวอย่างเช่น สมพร พุทธาพิทักษ์ผล (2546: 5) ได้ให้ความหมายของคำว่าสารสนเทศในเชิงความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูล สารสนเทศและความรู้ว่า “เป็นการนำข้อมูลมาประมวลซึ่งเป็นข้อเท็จจริงซึ่งอาจอยู่ในรูปของตัวเลข ภาพ หรือเสียงมาประมวลอันเป็นกระบวนการในการเพิ่มคุณค่าให้กับข้อมูลนั้น ๆ ทำให้สามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้ ในขณะที่

ความรู้เป็นความเข้าใจหรือความคิดในเรื่องใดเรื่องหนึ่งซึ่งบุคคลได้สั่งเคราะห์ หรือทำความเข้าใจจากสารสนเทศ”

สโตนแคนช (Stonecash cited in W.B. Adeoti-Adekeye 1997: 319) ได้ให้ข้อมูลเพิ่มเติมว่า “สารสนเทศจะอยู่ในหลายรูปแบบ ทั้งในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ และในรูปเอกสาร กระดาษ หรือแม้แต่ในรูปแบบของสัญลักษณ์ สารสนเทศเป็นวัตถุคิดที่สำคัญขององค์การที่ใช้ในการตัดสินใจ สร้างองค์ความรู้ใหม่ หรือแม้แต่ขับเคลื่อนองค์การให้ทันสมัย”

ทางด้านเคายนัน (Kaye 1995: 5-12) ได้ให้ข้อมูลของสารสนเทศว่า “สารสนเทศจะมีความหมายก็ต่อเมื่อผู้ใช้ได้รับรู้และแปลความหมายเท่านั้น”

แมคคลีอิด และ ไรซ์ (McCreadie and Rice cited in Madden 2000: 344) ได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับสารสนเทศใน 4 ฐานะ ดังนี้ ได้แก่ สารสนเทศในฐานะตัวแทนของความรู้ สารสนเทศในฐานะข้อมูลที่อยู่ในสภาพแวดล้อม สารสนเทศในฐานะส่วนหนึ่งของกระบวนการสื่อสาร และสารสนเทศในฐานะทรัพยากรหรือต้นค้า ซึ่งคล้ายกับแมดเดน (Madden 2000 : 344) ที่ให้ข้อมูลเพิ่มเติมของสารสนเทศใน 3 บริบท ได้แก่ บริบทของผู้อ่าน บริบทของผู้เขียน และ บริบทของสาร

ความหมายของสารสนเทศยังเป็นเรื่องที่ยังไม่สามารถหาข้อสรุปได้ เพราะเป็นเรื่องของมุมมอง ความเชื่อส่วนบุคคลและศาสตร์ที่นักวิชาการแต่ละท่านนำเสนอ สำหรับการวิจัย การใช้สารสนเทศของเลขาธุการในการปฏิบัติหน้าที่ที่รับผิดชอบนี้ผู้วิจัยให้ความหมายของสารสนเทศที่อยู่ในรูปแบบของอิเล็กทรอนิกส์ กระดาษและเสียง ที่เลขาธุการใช้ในการปฏิบัติงานในหน้าที่รับผิดชอบ

2.2 การใช้สารสนเทศ

นักวิชาการหลายคน ได้ศึกษาและพัฒนาแนวคิดการใช้สารสนเทศมาอย่างต่อเนื่อง แนวคิดเหล่านี้อาจสามารถอธิบายความสัมพันธ์ของปัจจัยทั้งหลายที่มีอิทธิพลต่อผู้ใช้ได้อย่างเป็นขั้นเป็นตอน

ตามความคิดของวิลสัน (T.D. Wilson, 2000 : 49 - 55) นั้น การใช้สารสนเทศเป็นหนึ่งในส่วนประกอบสำคัญของพฤติกรรมสารสนเทศ พฤติกรรมสารสนเทศของคนหนึ่งเชื่อมโยงบุคคลนั้นให้เข้าถึงแหล่งสารสนเทศโดยผ่านช่องทางต่าง ๆ พฤติกรรมสารสนเทศครอบคลุมพฤติกรรมที่เกี่ยวข้อง 2 ด้าน คือพฤติกรรมการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น และการใช้สารสนเทศโดยพฤติกรรมสารสนเทศมีจุดเริ่มต้นจากความต้องการสารสนเทศและเมื่อได้สารสนเทศแล้วจะนำสารสนเทศที่ได้ไปใช้ตามวัตถุประสงค์

สำหรับ泰勒 (Taylor, 1991: 218) เน้นของการใช้สารสนเทศโดยเน้นไปยังสภาวะแวดล้อมของการใช้สารสนเทศ นั่นคือจะเน้นไปยังตัวผู้ใช้ สภาพการใช้สารสนเทศ และบริบทที่ผู้ใช้สารสนเทศเลือกที่จะใช้สารสนเทศที่เป็นประโยชน์ต่อตนเองในเวลาที่เขาต้องการ บริบทที่ผู้ใช้เลือกนั้นไม่จำเป็นที่จะต้องเป็นรูปแบบของปัญหา แต่อาจเป็นบริบทที่ผู้ใช้สารสนเทศ อาศัยหรือทำงานอยู่ก็ได้ บริบทดังกล่าวคือสภาวะแวดล้อมของการใช้สารสนเทศ

泰勒 (Taylor, 1991: 237, 245) ได้ประสบความสำเร็จกับการศึกษาสภาวะแวดล้อมการใช้สารสนเทศของผู้ใช้ 3 กลุ่ม ได้แก่ วิศวกร สมาชิกสภานิติบัญญัติ และอาชญาแพทย์ โดยผลของการศึกษาพบว่า วิศวกรใช้สารสนเทศผ่านแหล่งสารสนเทศประเภทบุคคลและวารสาร เชิงพาณิชย์แทนที่จะใช้วารสารวิชาชีพ การใช้สารสนเทศในการแก้ไขปัญหาจะเป็นลักษณะไม่เฉพาะเจาะจง แต่จะปรับเปลี่ยนไปตามข้อกำหนดต่าง ๆ ตัววนสมาชิกสภานิติบัญญัติ ต้องการสารสนเทศทางการเมือง สารสนเทศทางนโยบาย สารสนเทศที่ไม่สามารถคาดการณ์ได้ และสารสนเทศทางการบริหาร โดยมีคุณสมบัติคือมีความน่าเชื่อถือ รวดเร็วและมีความแม่นยำ บุคลากรที่จะช่วยทำหน้าที่รวบรวมและวิเคราะห์เพื่อให้สมาชิกสภานิติบัญญัติทำหน้าที่ในการตัดสินใจต่อไป และอาชญาแพทย์ใช้สารสนเทศที่รวมมาจากผู้ป่วย จากประสบการณ์ส่วนตัว และจากแหล่งสารสนเทศภายนอกเช่น วารสาร นอกรากานี้ยังมีการใช้สารสนเทศจากประวัติผู้ป่วยอีกด้วย

2.3 แหล่งสารสนเทศ

แหล่งสารสนเทศสำหรับผู้ใช้สารสนเทศประเภทผู้ประกอบการหรือผู้ที่ปฏิบัติงานในองค์การนั้น นักวิชาการได้ให้ข้าแนกไว้หลายรูปแบบ

โจแยนเนสเซ่น และ โคลเวอร์เรียด (Johannessen and Kolvreib, 1994 : 31-41) ได้แบ่งกลุ่มแหล่งสารสนเทศที่ผู้ประกอบการนิยมใช้ออกเป็นห้ากลุ่ม ได้แก่ ครอบครัวและเพื่อนคู่ค้าทางธุรกิจ และสารสนเทศภาครัฐบาลหรือสถาบันการศึกษา ที่ปรึกษา และผู้ประกอบการ

เบิร์ก (Burke, 1996: 60-65) ได้แบ่งกลุ่มแหล่งสารสนเทศที่ผู้บริหารในองค์การใช้ออกเป็นเก้ากลุ่มด้วยกัน ได้แก่ 1) คนใกล้ชิด เช่น หัวหน้าโดยตรง หุ้นส่วนผู้ร่วมทำงานด้วยกัน และเพื่อนร่วมบริหาร 2) เพื่อนร่วมงาน 3) การประชุมบริษัทหรือประชุมแผนก 4) ข่าวในองค์การ 5) จดหมายในองค์การ 6) ข่าวธุรกิจใหม่ ๆ 7) จดหมายข่าว 8) บันทึกภายใน และ 9) จดหมายอิเล็กทรอนิกส์

เบียร์ส และมาร์จอลีน แวน ออสเซลท์ (Beers, Marjolein van Asselt, 2003: 70-79) ได้อธิบายถึงแหล่งสารสนเทศที่ผู้บริหารใช้บ่อยในการทำงาน นโยบายขององค์การนั้น ได้แก่ เอกสารนโยบาย หนังสือ นิตยสาร วารสารวิทยาศาสตร์ ห้องสมุด อินเทอร์เน็ต กลุ่มข่าว หน่วยงานที่ปรึกษา การประชุมสัมมนา และเครือข่ายประเภทบุคคลหรือองค์การ

สำหรับเลขานุการแล้วกูเดลได้ศึกษาเหล่าสารสนเทศที่เลขานุการในประเทศไทย องค์กรใช้ในการปฏิบัติงาน (Goodall, 2004: 9) และพบว่าจุดเริ่มต้นของสารสนเทศหรือเหล่าสารสนเทศที่สำคัญของเลขานุการกลับกลายเป็นผู้บังคับบัญชาของเลขานุการ

2.4 ปัญหาของการใช้สารสนเทศ

ปัญหาของการใช้สารสนเทศหมายถึงปัญหาหรืออุปสรรคที่เกิดขึ้นกับการใช้สารสนเทศ ผู้วิจัยหลายท่านได้เสนอผลวิจัยจากการศึกษาปัญหาของการใช้สารสนเทศของผู้ใช้สารสนเทศหลากหลายกลุ่ม เช่น

ปัญหาของผู้ใช้สารสนเทศที่อยู่ในภาครัฐนั้น พิมพิมา เลิศสมบูรณ์ (2538: 131) พบว่าสมาชิกสภากรุ่งเทพมหานครแบ่งปัญหาของการใช้สารสนเทศออกเป็นสามกลุ่ม ได้แก่ กลุ่มผู้ใช้สารสนเทศคือ ตัวผู้ใช้ที่ไม่มีเวลาในการหารายสารสนเทศและไม่ทราบเหล่าสารสนเทศ กลุ่มต่อไปคือตัวสารสนเทศที่มีความน่าเชื่อถือน้อย เก่าล้าสมัย เข้าใจยาก ไม่ตรงกับความต้องการ เนื้อหาน้อยไม่เพียงพอ ไม่ทันเวลา และกลุ่มสุดท้ายคือเหล่าสารสนเทศที่ใช้ไม่สะดวก เข้าถึงยาก และไม่มีสารสนเทศที่ต้องการ

อธิวัฒน์ พวรรณานุสระ (2544: 107 - 108) ได้กล่าวถึงปัญหาของผู้ใช้สารสนเทศ ในภาครัฐอีกหนึ่งกลุ่มคือข้าราชการตำรวจในสถานีตำรวจนักสังกัดตำรวจนคร จังหวัดขอนแก่นว่า ปัญหาที่พบ ได้แก่ ลักษณะสารสนเทศไม่มีรูปแบบที่แน่นอน ไม่มีแหล่งสารสนเทศโดยเฉพาะ วิธีการเรียกใช้และการจัดเก็บไม่เป็นระบบ ผู้ใช้ขาดความกระตือรือร้น ไม่มีการจดบันทึกให้ผู้ใช้สารสนเทศ

เอื้อมพร เสน่ห์เกยตร (2535: 147) ได้ศึกษากลุ่มนักศึกษาและพบว่าผู้ใช้สารสนเทศไม่มีเวลาติดตามสารสนเทศ เหล่าสารสนเทศที่ใช้มีสารสนเทศไม่ตรงกับความต้องการของผู้ใช้ ท้ายสุดคือเหล่าสารสนเทศที่อยู่ไกลตัวทำให้เกิดความไม่สะดวกในการใช้บริการ รวมทั้งปัญหาในการประชาสัมพันธ์ที่ไม่ทั่วถึงอีกด้วย

ทางด้านผู้ใช้สารสนเทศในกลุ่มการศึกษานั้น เหลาทอง สุริยะ (2543: 268) พบว่า อาจารย์คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยในประเทศไทยประสมปัญหาของการใช้สารสนเทศทางด้านรูปแบบและเนื้อหาสารสนเทศได้แก่ เนื้อหาสารสนเทศ เช่น วารสารเฉพาะสาขาวิชาน้อย หนังสือโสตทัศนวัสดุและซีดีรอมในสาขาวิชาที่ต้องการมีน้อยและล้าสมัย ปัญหาทางด้านเหล่าสารสนเทศและวิธีการเข้าถึง คือ อาจารย์ไม่มีเวลาติดตามสารสนเทศ และใช้เวลามากกว่าจะได้สารสนเทศที่ต้องการ

กฤณณา ออาจแก้ว (2543: 122) ได้ศึกษาผู้ใช้สารสนเทศในกลุ่มการศึกษา เช่นกัน และพบว่า ครุภัณฑ์ไทยในระดับชั้นมัธยมตอนต้นในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัด

สำนักงานการประณีตศึกษาจังหวัดเลยประสนับกับปัญหาแหล่งสารสนเทศประเภทสถาบันที่เป็นทางการอยู่ห่างไกล ทำให้เปลี่ยงเวลาและค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปติดต่อข้อมูล อีกทั้งรูปแบบสารสนเทศไม่เพียงพอต่อความต้องการ ปัญหาด้านวิธีการเข้าถึงสารสนเทศได้แก่ ห้องสมุดไม่มีบัตรรายการให้ค้น ไม่มีคู่มือแนะนำการใช้ห้องสมุด ไม่มีการบริการแนะนำการใช้ห้องสมุด ไม่มีเอกสารแนะนำแหล่งสารสนเทศภาษาไทย อีกด้านคือปัญหาเวลาใช้แหล่งสารสนเทศสถาบันที่ไม่เป็นทางการอยู่ห่างไกลที่ทำงานและสืบเปลืองค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปติดต่อข้อมูล รูปแบบสารสนเทศไม่หลากหลายตามความต้องการ วิธีการเข้าถึงสารสนเทศของทั้งสองแหล่งคือขาดการประชาสัมพันธ์ให้ทราบว่าหน่วยงานใดผลิต และขาดการประชาสัมพันธ์เมื่อได้รับสารสนเทศใหม่ ๆ

ปัญหาของผู้ใช้สารสนเทศที่อยู่ในกลุ่มผู้บริหารองค์กรนี้ รัตนาน หมื่นเศษ (2547: 117 - 118) "ได้ศึกษาการใช้สารสนเทศเพื่อบริหารงานของผู้อำนวยการ โรงพยาบาลชุมชน เพศภาคเหนือ พบร่วมกับผู้ใช้สารสนเทศประสนับกับปัญหานโยบายเปลี่ยนแปลงนโยบาย สารสนเทศไม่ครอบคลุมครบถ้วนและไม่เป็นปัจจุบัน"

วิมล คำชู (2540: 118) "ได้ศึกษาพฤติกรรมการใช้สารสนเทศของนักศรีชุราศาสตร์ ของธนาคารแห่งประเทศไทยเพื่อใช้ในการปฏิบัติงาน พบร่วมกับผู้ใช้สารสนเทศประสนับกับปัญหา ข้อมูลกระจายตามแหล่งต่าง ๆ ยากแก่การเข้าถึง ข้อมูลที่ได้ไม่สมบูรณ์และไม่ครบถ้วน"

บุหลัน อุยดะยะกุล (2548: 104) "ได้ศึกษาปัญหาของการใช้สารสนเทศของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในจังหวัดขอนแก่น ได้แก่ ด้านสารสนเทศ ผู้ประกอบการรับสารสนเทศที่ต้องการซื้อไม่ทันกับการดำเนินธุรกิจ ทางด้านแหล่งสารสนเทศไม่มีสารสนเทศที่ต้องการและบรรยายกาศไม่เอื้ออำนวยต่อการเข้าใช้แหล่งสารสนเทศบุคคล ไม่มีเวลาให้ค่าแนะนำแก่ผู้ประกอบการและใช้แพทท์เทคนิคทางวิชาการทำให้ผู้ประกอบการไม่เข้าใจ ปัญหาด้านตัวผู้ใช้สารสนเทศคือไม่กล้าเข้าไปใช้และขอรับบริการ ไม่ทราบว่าจะค้นหาสารสนเทศที่ต้องการจากแหล่งใด ไม่ทราบวิธีค้นหา ค้นแล้วไม่เจอ และไม่มีเวลาในการค้นหา"

ปัญหาของการใช้สารสนเทศของผู้ใช้ในหลากหลายวิชาชีพดังกล่าวข้างต้นนี้ ผู้วิจัยพบว่ามีปัญหาหลักอยู่สามกุ่ม ได้แก่ปัญหาที่เกิดจากตัวผู้ใช้สารสนเทศเอง เช่น ผู้ใช้ไม่มีเวลาติดตามสารสนเทศ ไม่ทราบแหล่งสารสนเทศ หรือผู้ใช้ขาดความกระตือรือร้น เป็นต้น อีกปัญหาคือปัญหาที่ตัวสารสนเทศ ได้แก่ ตัวสารสนเทศที่มีความน่าเชื่อถือน้อย เก่าล้าสมัย เข้าใจยาก ไม่ตรงกับความต้องการ เนื้อหาน้อยไม่เพียงพอ ไม่ทันเวลาเป็นต้น และปัญหาสุดท้ายคือปัญหาที่แหล่งสารสนเทศ เช่น การเข้าถึงแหล่งสารสนเทศไม่สะดวก ทำให้เปลี่ยนเวลาและค่าใช้จ่ายในการ

เดินทางไปติดต่อข้อมูล เข้าถึงยากและไม่มีสารสนเทศที่ต้องการ ไม่มีห้องสมุดโดยเฉพาะ หรือไม่มีการจัดอบรมให้ผู้ใช้สารสนเทศ เป็นต้น

2.5 ปัญหาของการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

ปัจจุบันเทคโนโลยีสารสนเทศเข้ามามีบทบาทย่างมากต่อการใช้สารสนเทศของผู้ใช้ ไม่ว่าจะเป็นการแสวงหาสารสนเทศ การสืบค้นสารสนเทศ การทำงาน หรือการสื่อสาร ข้อมูลซึ่งได้ปรับเปลี่ยนมาเป็นการใช้สารสนเทศบนระบบเทคโนโลยีสารสนเทศมากขึ้น ปัญหาของการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศจึงถูกยกย่องว่าเป็นอีกหนึ่งประเด็นสำคัญที่มีอิทธิพลต่อการใช้สารสนเทศ รัฐพรรัตน์ งามวงศ์ (2546: 62–63) ได้ศึกษาการพัฒนาระบบสนับสนุนงานเลขานุการผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ตและพบว่าปัญหาของเลขานุการมีหน้าที่จัดเก็บข้อมูลในแต่ละวันเป็นจำนวนมากส่งผลให้ข้อมูลที่จัดเก็บในระบบมีขนาดใหญ่ การส่งข้อมูลขึ้นเซิร์ฟเวอร์ในแต่ละครั้งใช้เวลานานมาก

ความล่าช้าในการเข้าถึงสารสนเทศจากการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเป็นเครื่องมือในการปฏิบัติงาน เป็นปัญหาที่สำคัญปัญหานี้ที่ศักดิ์ จันทร์ประเสริฐ (2541: ก - ข) พบจากศึกษาการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการเข้าถึงสารสนเทศของอาจารย์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น รวมทั้งคร่าวดี จันทไสเพส (2547: 79-96) พบจากศึกษาการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการสืบค้นสารสนเทศของอาจารย์และนิสิต มหาวิทยาลัยบูรพา วิทยาเขตสารสนเทศจันทบุรี

นอกเหนือจากความล่าช้าในการเข้าถึงสารสนเทศแล้ว ความจำกัดของเนื้อที่ในการจัดเก็บข้อมูลบนเซิร์ฟเวอร์ของระบบเทคโนโลยีสารสนเทศที่เป็นอีกปัญหานี้ที่ผู้ใช้ประสบระหว่างการใช้สารสนเทศอีกหนึ่งอย่างที่มีจำนวนมาก และผู้ใช้ต้องการใช้เนื้อที่เพื่อจัดเก็บข้อมูล อีกทั้งในกระบวนการจัดเก็บข้อมูล ทั้งที่เป็นไฟล์งานและจดหมายอีกทั้งในผลการวิจัยของวิทเทคเกอร์และซิดเนอร์ (Whittaker and Sidner, 1996: 276-283) ที่ศึกษาพนักงานที่ทำงานในระดับต่าง ๆ จำนวน 20 คนของบริษัท โลตัส ดิวลส์ อเมริกัน (Lotus Development Company)

ปัญหาที่พบมากอีกปัญหานี้ในพนักงานที่มีการติดต่อสื่อสารโดยใช้คอมพิวเตอร์ขององค์กรคือปัญหาสารสนเทศท่วมท้น ซึ่งนับวันมีปริมาณสูงขึ้นเรื่อย ๆ สร้างความกดดันให้กับผู้ใช้ที่ต้องใช้เวลามากขึ้นในการกลั่นกรองข้อมูลที่เข้ามาทั้งหมด ตามผลการวิจัยของกอร์ดอน (Gordon, 2003) ที่ศึกษาสำรวจเหตุของภาวะความกดดันของพนักงานในตำแหน่งผู้จัดการในองค์กรต่าง ๆ ในประเทศไทยสเตรลีย รวมทั้งผลการสำรวจของบริษัทพิทเนย์บัวเวส (Pitney Bowes, 2000) ที่ศึกษาบุคลากรของบริษัทพิทเนย์บัวเวส ในประเทศไทยและอเมริกาและในยุโรป และงานวิจัยของคิมเบล กริมเชอร์และชิลเดอร์ (Kimble, Grimshaw and Hildreth, 1998: 4) ที่ศึกษาพนักงานของบริษัทวัตต์ สาขาใน

ประเทศไทยและในยุโรป

3. ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

สำหรับการศึกษาวิจัยในหัวข้อการใช้สารสนเทศในประเทศไทยนั้นพบว่ามีงานวิจัยที่มีได้ใช้ทฤษฎีสภาวะแวดล้อมการใช้สารสนเทศของteleoร์เป็นแนวทางในการศึกษา จึงเป็นการศึกษาการใช้สารสนเทศในต่างบริบทกันกับที่ผู้วิจัยกำลังศึกษาอยู่ ซึ่งมีสามารถนำมาใช้เป็นงานวิจัยที่เกี่ยวข้องได้ ดังนั้น ผู้วิจัยจึงนำเอกสารงานวิจัยของต่างประเทศที่ใช้ทฤษฎีสภาวะแวดล้อมการใช้สารสนเทศของteleoร์เป็นแนวทางในการวิจัยดังนี้

แม็คอินท็อช-เมอร์เรอร์ (MacIntosh-Murray, 2003) ได้ศึกษาการใช้สารสนเทศของผู้ให้บริการสุขภาพกับระบบสารสนเทศของโรงพยาบาลในญี่ปุ่นและหนึ่งหนึ่งในประเทศไทย แค่นนาดา โดยใช้กรอบของสภาวะแวดล้อมการใช้สารสนเทศ (IUE) ได้แก่ กลุ่มนบุคคล (Sets of People) ขอบเขตของปัญหา (Problem Dimension) สภาพแวดล้อมขององค์กร (Settings) การใช้สารสนเทศเพื่อแก้ไขปัญหา (Problem Resolution) การรับรู้ (Perceptions) และขบวนการตัดสินใจ (Decision processes) เป็นแนวทางในการศึกษา วิธีการดำเนินการวิจัยทำโดยวิธีการวิเคราะห์เอกสารและการสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้างจำนวน 39 ครั้ง โดยสัมภาษณ์เจ้าหน้าที่ของทางโรงพยาบาลจำนวนทั้งสิ้น 26 คน ภายในระยะเวลา 7 เดือน นอกจากนี้ยังใช้วิธีสังเกตการณ์ในการประชุมและกิจกรรมต่าง ๆ ของทางโรงพยาบาล ผลของการวิจัยพบว่า ความต้องการสารสนเทศ และการแสวงหาสารสนเทศของกลุ่มตัวอย่างอยู่ในสภาพที่ไม่ชัดเจน บุคลากรต้องพัฒนาวิธีคิด เชิงวิพากษ์และทักษะทางด้านสารสนเทศ ผู้ให้บริการสุขภาพรับภาระหน้าที่ที่หนักมากและเป็นผู้ขับเคลื่อนงานบริการต่าง ๆ ไปข้างหน้า ทำให้มีข้อจำกัดในการเอาใจใส่ การเข้าใจ ความต้องการสารสนเทศและความต้องการความรู้ที่ขังขาดอยู่

ไวท์ (White, 2003) ได้ศึกษาเกี่ยวกับสภาวะแวดล้อมการใช้สารสนเทศของผู้ต้องขัง หญิงที่อยู่ในสถานพินิจและคุ้มครองเด็ก ที่เมืองวันชี นลรูสุเพนชิลเวเนีย โดยใช้กรอบของสภาวะแวดล้อมการใช้สารสนเทศ (IUE) เป็นแนวทางในการศึกษา และสำรวจกระแสใหม่เวียนของสารสนเทศทั้งขาเข้าและขาออกจากสภาวะแวดล้อมที่เกี่ยวข้อง ปัญหาและทางแก้ไข รวมทั้งคุณค่าของสารสนเทศภายในสภาวะแวดล้อมนั้น การวิจัยทำโดยการสัมภาษณ์ผู้คุุมและผู้ต้องขังหญิงแบบกึ่งโครงสร้าง และวิเคราะห์เอกสาร โดยแบ่งออกเป็น 4 ด้าน ได้แก่ ประวัติ ขอบเขต รูปแบบ และการเข้าถึงสารสนเทศ ส่วนการสัมภาษณ์ได้แบ่งปัญหาการวิจัยเป็น 4 ข้อ ได้แก่ ปัญหาที่ผู้ต้องขังพบเป็นกิจวัตรประจำวัน พลกระทบของสภาวะแวดล้อมภายในสถานพินิจต่อพฤติกรรมสารสนเทศ

ของผู้ต้องขังหญิง เกณฑ์การให้คุณค่าสารสนเทศและสารสนเทศที่ผู้ต้องขังหญิงได้รับสามารถช่วยแก้ปัญหาได้อย่างไร ผลของการวิจัยพบว่าผู้ต้องขังหญิงให้คุณค่าของสารสนเทศในลักษณะที่หลากหลาย สภาวะแวดล้อมต่าง ๆ ภายในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กเป็นอุปสรรคต่อการเข้าถึงแหล่งสารสนเทศ ผู้ต้องขังหญิงจึงมักใช้สารสนเทศจากแหล่งเพื่อนผู้ต้องขังด้วยกัน กฎระเบียบและแนวปฏิบัติภายในสังคมให้สารสนเทศที่ผู้ต้องขังได้รับไม่สามารถแก้ไขปัญหาให้พอกເใจได้

ลิลลาร์ด (Lillard, 2002 : 104) ได้ศึกษาเรื่องการแสวงหาสารสนเทศของกลุ่มผู้ประกอบการบนเว็บไซต์ของอีเบย์ โดยใช้ทฤษฎีสภาวะแวดล้อมของการใช้สารสนเทศของเทเลอร์ (IUE) ผู้วิจัยใช้วิธีสัมภาษณ์กุญบาริษท์ผู้ชาย 31 ราย ถึงกิจกรรม ประสบการณ์ และพฤติกรรมการแสวงหาสารสนเทศผ่านระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต รวมทั้งวิเคราะห์ข้อมูลบนเว็บไซต์ของอีเบย์ ผลของการวิจัยพบว่า ระดับการศึกษาและประสบการณ์ในอดีตของกลุ่มตัวอย่าง มีผลต่อความรู้และความสามารถในการเข้าถึงแหล่งสารสนเทศ

ฟรานซิส (Francis, 1999 : 2761) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการใช้สารสนเทศของเกย์ครรชของประเทศไทยนิเดคและトイเบโก ในประเทศไทยนิเดคและトイเบโก เป็นประเทศที่กำลังพัฒนา วัดดูประสิทธิภาพของการวิจัยเพื่อสำรวจสภาวะแวดล้อมที่มีอิทธิพลต่อการใช้สารสนเทศของกลุ่มตัวอย่าง ฟรานซิสได้ใช้ทฤษฎีสภาวะแวดล้อมการใช้สารสนเทศของเทเลอร์เป็นแนวทางในการศึกษา วิธีการวิจัยทำโดยการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่าง 26 รายจากสถาบันเกษตรกรรมใหญ่ที่สุด 3 แห่งของประเทศไทย ผลการวิจัยพบว่าทฤษฎีสภาวะแวดล้อมการใช้สารสนเทศ (IUE) ใช้ได้กับผู้ใช้สารสนเทศกลุ่มนี้ ทฤษฎีหรือตัวแบบสภาวะแวดล้อมการใช้สารสนเทศของเทเลอร์สามารถอธิบายสภาพการใช้สารสนเทศของกลุ่มตัวอย่างกลุ่มนี้ได้ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการใช้สารสนเทศได้แก่ เนื้อหาของสารสนเทศที่ใช้ ลักษณะของสารสนเทศที่ใช้ และการใช้สารสนเทศเพื่อแก้ไขปัญหา ปัญหาของการใช้สารสนเทศคือไม่สามารถเข้าถึงแหล่งสารสนเทศ

ากาดาห์ (Agada, 1999 : 74) ได้ศึกษาเรื่องสภาวะแวดล้อมของการใช้สารสนเทศของนายประดู่ช่า่ Wasser ซึ่งหมายถึงผู้ที่รู้ถึงแหล่งและการ ไหลดเวียนของข่าวสารภายในบ้านชาร์มนี ซึ่งเป็นเขตชั้นในของเมืองมิลวอกี รัฐวิสคอนเซน จำนวนทั้งสิ้น 20 คน ระหว่างเดือนเมษายนถึงเดือน พฤษภาคม พ.ศ. 1997 โดยใช้ทฤษฎีสภาวะแวดล้อมการใช้สารสนเทศของเทเลอร์ (IUE) ผลวิจัยพบว่านายประดู่ช่า่ Wasser ในบ้านดังกล่าวมีการศึกษาและรายได้ต่ำกว่าเกณฑ์เฉลี่ย สารสนเทศที่เด่นที่สุดจะเป็นประสบการณ์เกี่ยวกับเชื้อชาติ ใจผู้ร้าย และครอบครัว ปัญหาที่ประสบจากการใช้สารสนเทศคือความไม่รู้ถึงสารสนเทศที่มีอยู่ แหล่งสารสนเทศที่ใช้มากที่สุดคือการคิดต่อระหว่างบุคคลเพราเป็นแหล่งที่น่าเชื่อถือ

ตารางที่ 2.1 การเปรียบเทียบงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผลงานของ	Anu Macintosh-Murray	Aisha White	Linda Lillard	Hannah Francis	John Agada
	PhD Thesis	PhD Thesis	Doctor Philosophy	PhD Thesis	Research
	2003	2003	2002	1999	1999
ทฤษฎีชี้แจง	IUE ของ Taylor	IUE ของ Taylor	IUE ของ Taylor	IUE ของ Taylor	IUE ของ Taylor
กลุ่มตัวอย่าง	บุคลากรโรงเรียนมาเล	ผู้คุณภาพผู้ดูแล ชั้นหกปีใน สถานพินิจ	บริษัทผู้ขายสินค้า บนเว็บไซต์ของ อีเบย์	สถาบันกิติกรรม 3 แห่ง	นายประดุจฯ สารในต่าง ชาติและ วิศวกรรมชั้นนำ
เครื่องมือที่ใช้	สังเกต/วิเคราะห์เอกสาร สัมภาษณ์กับโครงสร้าง	วิเคราะห์เอกสาร/ สัมภาษณ์	สัมภาษณ์	สัมภาษณ์	สัมภาษณ์
จำนวนกลุ่ม ตัวอย่าง	26 ราย	ไม่ระบุ เป็นบทคัดย่อ	31 ราย	28 ราย	20 ราย
ปัญหาของการใช้ สารสนเทศ	ข้อจำกัดทางด้านเวลาจาก งานบริการผู้ป่วยที่หนัก มากและการขาดทักษะ ในการคิดเชิงวิพากษ์และ ทักษะด้านสารสนเทศ ของบุคลากร	กฎหมายเบื้องต้นและ แนวปฏิบัติภายใน ที่ไม่ได้กำหนด ในที่ที่ไม่ได้กำหนด ในการใช้สารสนเทศ ทักษะที่ได้รับมา	ความไม่ถูกต้องสารสนเทศ ที่มีอยู่และการไม่ สามารถเข้าถึงแหล่ง สารสนเทศ แก้ไขปัญหาได้	การไม่สามารถ เข้าถึงแหล่ง สารสนเทศ ที่มีอยู่	ความไม่ถูกต้อง สารสนเทศ
แหล่งสารสนเทศ	ระบบบริการสุขภาพภายใน โรงพยาบาล	ผู้ให้คำปรึกษา/ เพื่อนผู้ดูแลชั้น	เว็บไซต์ของอีเบย์	ไม่ระบุ เป็นบทคัดย่อ	การติดต่อ ระหว่างบุคคล